

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:44
מוצאי שבת קודש.....7:13
שיעורים כסדרן
נ"ך.....חבוקוק א'
בבלי.....זבחים מ"א
ירושלמי.....סוטה מ"ז
תוספתא.....כלים בתרא ב'
רמב"ם.....טוען ונטען ח'

פרשת נח, ג' חשוון, שנת תשפ"ו לפ"ק

שעה 15, גליון 4 (722)

מוהרא"ש דערציילט וואו לויפסטו?

דער הייליגער צדיק אדם רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב ז"ע האט אמאל געזען ווי א איד לויפט ארויס פון שול אינדערפרי, ער לויפט צו די ארבעט, האט ער אים אפגעשטעלט און געפרעגט וואו ער לויפט, האט דער איד געענטפערט אז ער לויפט מאכן פרנסה, האט אים דער צדיק געזאגט: "ווער זאגט אז דו לויפט צו דיין פרנסה, אפשר לויפסטו אוועק פון דיין פרנסה?..."

ווען א איד האט אמונה, ער גלייבט אז נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, ער ווייסט אז קיינער קען נישט צוכאפן זיין פרנסה און די ווילן פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער קענען רואינערהייט דאווענען אינדערפרי מיט מנוח, און ער וועט אפילו קענען לערנען עטליכע שיעורי תורה נאכן דאווענען, און ער וועט נישט אזוי מורא האבן אז ער וועט פארפאסן א קאסטומער, אדער אז ער וועט פארלוירן געלט ווען מען וועט אראפברענגען די צייט פון די ארבעט.

נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, פון דאווענען געהעריג נארמאל, און פון לערנען תורה, פארלוירט מען נישט די פרנסה;
<<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ותבא אליו הינה לעת ערב, והנה עלה זית טרף בפייה, וידע נח כי קלו המים מעל הארץ. ווען די טויבעלע איז צוריק געקומען צו נח מיט'ן בלעטל אין מויל, האט נח געוואוסט אז די וואסער פונעם מבול האט שוין נאכגעלאזט. די מפרשים פרעגן ווי אזוי נח האט געקענט וויסן פון דעם בלעטל אז די וואסער גייט שוין אראפ, ווי אזוי האט ער געוואוסט אז די טויבעלע האט עס געצט אפגעריסן פונעם בוים, אפשר האט זי עס פשוט געטראפן שווימען אויפ'ן וואסער.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (נשחות תרין, סימן ל"ה וסימן ר"ס) אז פאר משיח וועט קומען וועט זיך אראפלאזן אויף דער וועלט א גרויסע נסיון פון אפיקורסות, און מען וועט דארפן זייער שטארק זיך דערהאלטן נישט צו ווערן מיטגעשעלעפט, מען וועט זיך דארפן האלטן מיט אלע כוחות נישט צו ווערן אנגעקערטן פונעם אייבערשטן. הרה"ק מסאטמאר זצוק"ל ברענגט אראפ די הייליגע ווערטער פון רבי'ן (ניחאל משה, קאמאר ישוב ארץ ישראל, סימן ק"ט), און ער לייגט צו אז דאס איז אן אפגענומען הקודש פון הייליגן רבי'ן וואס האט פאראויס געזען וואס עס וועט זיך אפשיפילן בעקבא דמשיחא, אין אונזער שווערן דור, ווען מען דארף זיך גאר שטארק דראפען און מוטשען צו בלייבן ביי די פשוטע רייע אמונה. אויך ברענגט ער דאס אראפ דעם משל וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט איבער דעם (פוכבי אור, סיפורים נפלאים, סימן ד') פון א קעניג וואס איז געווען אין וואלד און עס האט זיך אראפגעלאזט א שווערע רעגן, אלע שרי המליכה, אלע גרויסע מיניסטארן, האבן אים איבערגעלאזט אליין, און נאר א פשוטער דארפסמאן האט אים געראטעוועט, און ווען די רעגן האט נאכגעלאזט האט דער קעניג באפוילן אז דוקא דער פשוטער דארפסמאן זאל אים טראגן אין פאלאץ און אים ארויפזעצן אויפ'ן קעניגליכן שטול; און אזוי וועט זיין בעקבא דמשיחא, עס וועט זיין א שווערע מבול, אבער נישט קיין מבול פון וואסער נאר א מבול פון אפיקורסות, און עס וועט אריינשפריצן אויך אין די קשר'ע הערצער, און מיט חכמות וועט מען זיך נישט קענען דערהאלטן דעמאלט, נאר די פשוטע אידן וואס דינען דעם אייבערשטן פשוטערהייט מיט זאגן תהלים א.ד.ג., זיי וועלן זיך קענען דערהאלטן, און זיי וועלן ארויפלייגן דעם קרוין אויפ'ן קאפ פון משיח צדקינו.

געצט ווען מיר האלטן אינמיטן דעם שווערן מבול, עס גיסט זיך אפיקורסות פון אלע זייטן רחמנא ליצלן, דארפן מיר דאס לערנען און חזרן, און זיך האלטן זייער שטארק נישט צו ווערן פארשוועמט פון די ביטערע שרעקליכע וואסערן, זיך דערהאלטן מיט די פשוטע און ריינע אמונה.

ווי אזוי קען מען זיך דערהאלטן? "מעשה אבות סימן לבנים", מיר דארפן קוקן ווי אזוי נח האט זיך דערהאלטן ביים מבול, און דאס נאכמאכן זיך צו דערהאלטן אויך אין אונזער מבול. נח איז געראטעוועט געווארן דורך די תיבה, א תיבה איז א קאסטן, אבער "תיבה" מיינט אויך א "ווארט", דורך די ווערטער פון תורה און תפלה, א איד גייט יעדן טאג דריי מאל א טאג אין שול, דאווענען די דריי תפלות שחרית מנחה מעריב, רעדן צום אייבערשטן, דאנקען דעם אייבערשטן, און עס וועט דעם אייבערשטן, און די זעלבע מיט די ווערטער פון תורה, זאגן אסאך די ווערטער פון די הייליגע תורה, זאגן תהלים; עס זעט אויס ווי פשוטע זאכן, אבער דוקא דאס איז די תיבה וואס באשיצט אונז, דוקא נאר די פשוטע זאכן קענען דערהאלטן דעם מענטש ער זאל נישט דערטראנקען ווערן אינעם מבול פון אפיקורסות.

די בלעטער גמרא און משניות, די בלעטער פונעם סידור; ווען מען נעמט אריין די בלעטעלעך אין מויל, דעמאלט לאזט נאך דער מבול, דעמאלט ווערט מען געראטעוועט פונעם מבול. דאס קען מען אבער באקומען דורך צדיק, דער צדיק געבט אונז די עצות און חיזוק ווי אזוי יעדער איד זאל קענען זוכה זיין צו לערנען יעדן טאג, צו דאווענען יעדן טאג, צו עפענען דאס מויל און רעדן צום אייבערשטן.

ווען נח האט געזען ווי די טויבעלע, די אידישע קינדער וואס זענען צוגעגליכן צו א טויבעלע (שבת מ"ט), ווי זי קומט צו פליצן מיט א בלעטעלע אין מויל, מיט די פשוטע תורה און תפלה אין מויל, האט נח גלייך פארשטאנען אז דאס האט זי נישט געטראפן סתם ארומשווימען אויפ'ן וואסער, דאס האט זי זיכער באקומען פון א בוים, וואס דאס איז דער צדיק, ווי דער הייליגער זוהר זאגט (תקוני זוהר, תקוני גי'ם) "עץ דא צדיק". ווען א איד איז זוכה צו טרעפן דעם צדיק, דעם הייליגן רבי'ן, וועט ער זיך קענען דערהאלטן מיט די פשוטע זאכן, דינען דעם אייבערשטן מיט תורה און תפלה, און דורך דעם געראטעוועט ווערן פונעם מבול, און דאן האט נח פארשטאנען אז די שווערע וואסערן פונעם מבול האבן שוין זיכער נאכגעלאזט, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (נשחות תרין, סימן ר"ס), "אין ווייס אז מיינע מענטשן וועלן זיך דערהאלטן מיט אמונה, בלייבן שטארק מיט אמונה, טראץ די אלע שוועריקייטן בעקבא דמשיחא".

א גוט ווארט

האסט מיר געפרעגט וואס דו קענסט זיך מקבל זיין, א גוטע זאך לפבד דיין געבורטס טאג.

זיי זיך מקבל אז ווען דו וועסט זיין ביי א שמחה, א פארטיי וכדומה - זאלסטו אהיים ברענגען א גוטע זאך פאר דיין ווייב. דאס איז נישט קיין פשוטע זאך, די גוטע קבלה געפינען מיר אין די גמרא ביים הייליגן רבי חייא (נבמות סג): "כי הנה משפח מידיו, ווען ער פלעגט זען א גוטע זאך וואס זיין ווייב האט ליב, "צייג ליה בסודריה", פלעגט ער דאס שיינ איינפאקן, "ומייתתי ניהלה", און עס אהיים געברענגט פאר איר. די גמרא זאגט, ער האט געזאגט אז ער טוט דאס ווייל "שפמנדלת בננו", זי ציט אויף מיינע קינדער צו לערנען די הייליגע תורה, "ומצילות אותנו מן החטא", און זי ראטעוועט מיד פון עבירות; דאס זאלסטו זיך פארנעמען לפבד דיין געבורטס טאג.

(עצתו אמונה בראשית תשפ"ו)

אויב פארקערט מען דאס דאווענען, פארלירט מען נאר סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, ברוחניות איז פשוט אז מען פארלירט דאס דאווענען געהעריג און דאס לערנען, און אויך בגשמיות פארלירט מען, ווייל די כלי די פלי צו קענען האבן פרנסה איז דאס דאווענען, און אז די כלי איז נישט גאנץ, איז נישטא קיין כלי אין וואס די שפע זאל זיך האלטן. דערפער דארף מען זיך שטארקן צו גיין אין שוהל דאווענען מיט מנון, און דוקא דאן וועט די שפע פליסן און מען וועט מצליח זיין אין אלע געשעפטן.

ווער עס דאווענט מיט "מנון", איז פארזיכערט אז ער וועט האבן א "דבר שבמנון", אז ער וועט האבן געלט. ווייל מיט דעם וואס מען דאווענט מיט מנון ווייזט מען אז מען האט בטחון אינעם אייבערשטן, מען פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן אז ער וועט געבן פרנסה, און צוליב דעם וועט דער אייבערשטער העלפן אז מען וועט האבן פרנסה בשפע און מען איז זייער שטארק מצליח.

ווער איז מער מצליח?

דער הייליגער בן איש חי ז"ע האט דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה איבער דעם ענין. עס איז אמאל געווען אין א שטאט צוויי אידן וואס האבן געהאט א געשעפט פון סחורות, איינער פון זיי פלעגט עפענען זיין געשעפט יעדן אינדערפרי זיבן אזויגער, ער האט געוואלט זיין אפן ווי לענגער און מאכן דאס מערסטע געלט, פלעגט ער אויפשטיין גאר פרי און אפמאכן דאס דאווענען, ער האט געזאגט ברוך שאמר, אשרי, שתבח, ברכות קריאת שמע און שמונה עשרה, און ער איז געלאפן עפענען דאס געשעפט, נישטאמאל האט ער געהאט צייט צו עסן פרישטאג.

דער צווייטער איד האט זיך געפירט גאנץ אנדערש, ער איז צוגעשטעלט געגאנגען אין מקוה אינדערפרי, דערנאך האט ער זיך געשטעלט רואיג דאווענען מיט מנון, און ער האט נאך געלערנט אסאך שיעורים נאכן דאווענען, דערנאך איז ער אהיים געגאנגען עסן פרישטאג, און ערשט דאן איז ער געגאנגען עפענען זיין געשעפט, וואס דאס איז שוין געווען געווענליך אום איינס אזויגער נאכמיטאג.

דער ערשטער איז געווען פרייליך אז ער איז אפן אסאך פריער און אלע קונדן קומען צו אים נאך איידער דער צווייטער האט אפילו געעפנט זיין געשעפט. ביז איין טאג...

איין טאג איז אנגעקומען אין שטאט א גאר טייערע סחורה, וואס מען האט געקענט פון דעם פארדינען גאר אסאך געלט, ביידע פון זיי האבן געקויפט אסאך פון די סחורה, און צומארגנס האט דער ערשטער געעפנט זיין געשעפט גאר פרי, אזוי אז יעדער זאל קומען לויפן צו אים קויפן די טייערע סחורה.

דער פריי פון שטאט האט געהערט אז עס איז אנגעקומען די נייע טייערע סחורה, האט ער געשיקט זיין באדינער עס צו קויפן, דער באדינער איז אנגעקומען גלייך אינדערפרי צו דעם ערשטן געשעפט, און געזאגט אז דער פריי בעט אים אז ער זאל אריבער קומען מיט עטליכע ביישפילן פון די טייערע סחורה צו זען אויב דאס איז גוט פאר אים, און אפשר וועט ער אויך קויפן פאר זיין משפחה און זיינע באקאנטע.

צופיל ברירות האט דער איד נישט געהאט, דעם פריי קען מען נישט אפזאגן, ער האט געדארפט פארמאכן דאס געשעפט און אריבער גיין צופרידן שטעלן דעם פריי. למעשה האט ער געמוזט פארברענגען אסאך צייט ביים פריי, דער פריי האט נישט געקענט מחליט זיין וואס ער וויל ער האט אויך גערופן זיין ווייב, די פרייזטע, אבער זי האט אויך נישט געוואוסט פונקטליך וואס זי וויל, ער האט גערויפן זיינע קינדער און זיי האבן אויך נישט געקענט זאגן וואס צו נעמען, און אזוי האט זיך עס געצויגן ביז פארנאכטס, און אין די זעלבע צייט זענען די שטאט'ס מענטשן געגאנגען צום צווייטן געשעפט וואס האט שוין אינצווישן געעפנט, און איינגעקויפט דארטן די טייערע סחורה, מען האט אפגעקויפט פון אים די גאנצע סחורה, און ער האט פארדינט פון דעם גאר אסאך געלט.

דער ערשטער האט פארברענגט ביים פריי די גאנצע טאג, און למעשה איז די גאנצע זאך נישט געפאלן פארן פריי און ער האט אים אוועקגעשיקט מיט ליידיגע הענט, און ער האט געמוזט אהיים גיין מיט גרויס עגמת נפש.

זעט מען פון דעם אז פונעם אייבערשטן דערלייגט מען נישט, דוקא דער צווייטער וואס האט זיך פארלאזט אויפן אייבערשטן האט נאר מער פארדינט ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהר"א חלק ט"ז ערך "בטחון")

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

ברודער, שטארק זיך!

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח, כ"ז תשרי, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

עס קומט מיר א מזל טוב, מיר האבן געהאט א געזונטע קינד, א בן זכר; מה אשיב לשם, כל תגמולוהי עלי. שבת בין איד געווען ביי מיין טאטע שליט"א, עס איז געווען א שיינעם שלום זכר ביי אים אין שטוב, אויך אנשי שלומינו זענען געקומען ווינטשן מזל טוב. דער אייבערשטער זאל העלפן אלע זאלן זוכה זיין צו קינדער און צו נחת ביי זיי.

מאך זיך א שיעור אין דעם הייליגן ספר אשר בנחל וועסטו זיך אזוי מחז' זיין, מוהר"א"ש האט גענומען די ווערטער פון רבי'ן און מוהרנ"ת און דאס אזוי אראפגעברענגט פאר אונז, מיר זאלן זיך קענען דערהאלטן אין אינגערע שווערע נסיונות, נישט אויפצוגעבן, און אפילו מען איז געבער אראפגעפאלן אין בלאטע, מען ליגט אין טומאה - זאל מען זיך פון דאךט אויפהייבן און זיך צוריקקערן צום אייבערשטן, און וויסן און גלייבן אז דער אייבערשטער איז מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר.

ברודער שטארק זיך, דער רבי זאגט נישטא קיין יאוש (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח), און אז דער רבי זאגט נישטא קיין יאוש - איז אזוי, און אפילו די ביסט אזוי ווייט געפאלן, ביסט געפאלן אין פגם הברית רחמנא לצלן, ביסט געפאלן אין קוקן דאס ערגסטע זאכן, ביסט געפאלן אין הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן רחמנא לישלון - זאלסטו גלייבן באמונה שלימה אז פון דאךט קען מען זיך אויך צוריק קערן צום אייבערשטן און אנהייבן פונדאסגיי, און אז עס קומט דיר אריין מחשבות: 'וואס? איד קען תשובה טון? איד קען נאך זיין א צדיק? איד האב דאך יעצט געטון אזא עקלדיגע זאך, איד בין אזוי שלעכט, איד טו דאס ערגסטע'; זאלסטו וויסן אז דער רבי זאגט: "מען זאל נישט איבער טראכטן", דאס איז די ערשטע שלב פונעם תיקון, און אנדא זאלסטו שוין יעצט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים און זיך אויסוויינען צום אייבערשטן און אים בעטן: "הייליגער פאשעפער נעם אן מיין תשובה, נעם אן מיין צעבראכענע הארץ, איד וויל נישט טון די שלעכטע זאכן, איד וויל זיין גוט, איד האב געהאט א נסיון און איד בין געפאלן פאר דעם, איד האב חרטה, איד גיי שוין זיין גוט און וואויל"; זאלסטו זיין זיכער ביי דיר אז די פאר ווערטער דאס איז אזוי הייליג, דאס גייט ארויף צו די העכסטע פלאץ.

לייג אנוועק דיין סופה, די מדה פון זריזות איז זייער הייליג, מען קען זוכה זיין דורכדעם צו די העכסטע מדרגות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה נח תשפ"ו)

ספר המדות תוכחה

ג. על ידי שאין מקבל תוכחות, נחרב מעונו. ווער עס נעמט נישט אן קיין מוסר, ווערט חרוב זיין וואוינונג.

ד. מי שמוכיח את העולם שלא בתוכחה, על ידי זה מעורר חס ושלום גלות גדול והכבדה מהאמות. ווער עס מוסר'ט דעם עולם אויף א נישט קלוגע וועג, ברענגט ער דורך דעם א גרויסער גלות און שוועריקייטן פון די גוים.

מיט'ן רעכטן פוס

שטייענדיג ביים אנהויב פונעם יאר, זוכט יעדער איד זיך פארצונעמען גוטע זאכן פאר'ן יאר, לאמיר אביסל אויסשמועסן עטליכע פשוטע אבער וויכטיגע זאכן וואס לוינט זיך צו שטארקן מיט זיי, אנהויבן דעם נייעם יאר מיט'ן רעכטן פוס.

דאווענען מיט מנין

די ערשטע זאך דארף זיך א איד פארנעמען צו דאווענען יעדן טאג מיט מנין אין בית המדרש, מען זעט אז מענטשן זענען מזלזל אין דעם, ווי חז"ל זאגן (ברכות ו:) אז דאווענען איז גאר א הויכע גרויסע זאך אבער מענטשן זענען מזלזל אין דעם, מען איז זיך מורה היתר צו דאווענען אינדערהיים ביחודות, און דורך דעם פארלירט מען די מצוה פון תפלה בצבור, ענטפערן אמן, קדושה, ברכו, און קריאת התורה. און באמת איז שוין היינט נישטא קיין תירוץ פארנוואס נישט צו דאווענען מיט מנין, ווייל היינט איז שוין דא כמעט אויף יעדע גאס א בית המדרש, און עס איז דא מנינים פון גאר פרי ביז גאר שפעט, און מען קען שטענדיג טרעפן א מנין צו דאווענען.

דער יצר הרע האט אבער ליב צו צוברעכן דעם מענטש, "וואס האסטו צו גיין דאווענען? דו ווייסט דאך יא ווי אזוי דו זעסט אויס, דו ביזט דאך זייער נויט פונעם אייבערשטן, דו ביזט פול מיט עבירות, און דא קומסטו דאווענען אין בית המדרש? דער אייבערשטער דארף נישט אזא דאווענען", אבער דאס איז נאר דער שלעכטער יצר הרע וואס פארגינט נישט דעם מענטש, ווייל דער אמת איז פונקט פארקערט, אויב בין איך טאקע אזוי שלעכט, וועל איך כאטש טון וואס איך קען יא, איך וועל כאטש דאווענען אין שול און דאס וועט מיר העלפן ארויסצוגיין פון אלע אנדערע פראבלעמען, ווי חז"ל זאגן (ברכות טו.) אז די בתי מדרשים זענען ווי א מקוה וואס רייניגט און הייליגט דעם מענטש, אזוי אויף דער בית המדרש הייליגט און רייניגט דעם מענטש פון אלע עבירות, און דערפאר אויב בין איך פיל מיט עבירות, וועל איך הערשט גיין אין שול דאווענען און דאס וועט מיר העלפן ארויסצוגיין פון מיין שלעכטס.

מעביר סדרה זיין

אויף איז יעצט א גוטע צייט זיך פארצונעמען צו מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מענטשן זוכן אלע מיני סגולות פאר אריכות ימים, און דא איז דא א סגולה פון חז"ל, ווי חז"ל זאגן (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שקל המשלים פרשיותיו עם הציבור משלימין לו ימיו ושנותיו, זעט מען א קלארע צוזאג פון די הייליגע חכמים אז ווער עס וועט מעביר סדרה זיין, וועט לעבן לאנג.

די בעסטע זאך איז ווען מען הייבט אן מעביר סדרה זיין שוין פון זונטאג, אזוי ווי עס ווערט געפסקנט אין שלחן ערוך (אורח חיים סי' רפ"ה סעיף ג') אז מען קען שוין פון זונטאג אנהייבן מעביר סדרה זיין, און דער משנה בורה בורה ברענגט (שם) אז דער הייליגער גר"א פלעגט זיך אזוי פירן, דאס מיינט אז זונטאג איז מען מעביר סדרה פון אנהייב סדרה ביז שני, מאנטאג פון שני ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז פרייטאג ענדיגט מען די גאנצע סדרה.

כאטש דער אר"י הקדוש זאגט אז עס איז בעסער צו מעביר סדרה זיין די גאנצע סדרה פרייטאג, דארף מען אבער קוקן אויף די מציאות, פאקטיש זעהט מען ביי רוב מענטשן אז מען קען נישט מעביר סדרה זיין פרייטאג, און ספעציעל אין די קורצע ווינטער פרייטאגס איז כמעט נישט מעגליך צו מעביר סדרה זיין, און אזוי גייט דורך א וואך נאך א וואך און מען איז נישט מעביר סדרה, ווייל מען וויל עס נאר טון פרייטאג.

דערפאר קען מען זיך ביי דעם פארלאזן אויף די פשוטע הלכה אין שלחן ערוך, אז מען קען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין פון זונטאג, און אזוי וועט מען אויך זוכה זיין צו די אלע גוטע סגולות וואס דאס ברענגט מיט זיך.

זאגן משניות

יעצט אין "שבת בראשית" איז די צייט אנהייבן א שיעור אין זאגן משניות, א יעדן טאג א פרק אדער צוויי, יעדער איינער וויפיל ער קען, אנהייבן פון אנהויב מסכת ברכות און אזוי צוביסלעך דורכגיין ששה סדרי משנה ביז מסכת עוקצין, און אנהייבן נאכאמאל און נאכאמאל.

משניות האט א כח אז עס הייליגט און רייניגט דעם מענטש, און דרייט אים איבער צו ווערן גוט, משנה איז די אותיות נשמה, עס רייניגט די נשמה, משנה איז די אותיות משנה, עס טוישט דעם מענטש צום גוטן, דער מדרש זאגט (מוקד במדרש תלפיות) אז אשר בן יעקב זיצט ביים טיר פון גהינום, און ווער עס האט געזאגט משניות לאזט ער נישט אריין דארט, נאר ער פירט אים צו זיך אין גן עדן, און אזוי זעט מען אין פסוק (תהלים ל') ה'עלית מ'ן ש'אול נ'פשי, איז ראשי תיבות משנה, משניות נעמט ארויס דעם מענטש פון שאל תחתית, דערפאר איז זייער גוט זיך צו מאכן א שיעור אין משניות.

<<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

מעג מען זיך צופייען די בארד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

מיין מאן וויל פרעגן אויב מען מעג זיך קורצער מאכן די בארד.

פון ווען איך האב אים געזאגט אז די בארד איז די צינורות פון פרנסה, דאס ברענגט די פרנסה, רירט ער נישט אן בכלל די בארד, אבער עס שטערט מיר אז ביי איין זייט איז עס לענגער, מער ער עס אביסעלע צופייען? אדער הייסט דאס שערן די בארד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת האזינו, י"א תשרי, מחצית יום הכפורים, שנת תשפ"ו לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בעטס נישט פון אייער מאן ער זאל זיך צו-פייען די בארד, די בארד איז זייער הייליג און זייער וויכטיג פארן מענטש מיט זיינע דורות, יעדע איינצעלנע האר פונעם בארד איז שרעקליך הייליג.

די בארד ברענגט פרנסה, די בארד ברענגט שפע, די בארד איז די צינורות, יעדע איינצעלנע האר פונעם בארד איז אזוי הייליג, מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס טייערקייט און הייליגקייט פון דעם.

א גוט שבת.

(עצתו אמונה האזינו תשפ"ה)

העלפן ארויסצוגיין פון אלע אנדערע פראבלעמען, ווי חז"ל זאגן (ברכות טו.) אז די בתי מדרשים זענען ווי א מקוה וואס רייניגט און הייליגט דעם מענטש, אזוי אויף דער בית המדרש הייליגט און רייניגט דעם מענטש פון אלע עבירות, און דערפאר אויב בין איך פיל מיט עבירות, וועל איך הערשט גיין אין שול דאווענען און דאס וועט מיר העלפן ארויסצוגיין פון מיין שלעכטס.

< BreslevCenter.com >